

ACC. N:R M. 13466: 1-6.

Landskap: Skåne Upptecknare: Martin Ericsson, Gryllebo
Härad: Engelstad Berättare: " " "
Socken: Borby Berättarens yrke: f. d. lantbr.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1878 i Borby

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Engelstad eller Skånska inflytande på det
svenska jordbrukets utveckling. sid. 1-6.

LUF 45

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13466:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Suf. 45
1

Engelskt eller Skotskt inblytande
Någon engelsk litteratur om Lanthushållningen översatt på svenska känner jag inte till. På tal om tidningar så när far levde så hade far ortstidningen Simbräskamarsbladet som nu har upphört att komma ut.

Tidningen Triumf som börja komma ut 1888 då jag var 10 år gammal och som då kostade 90 öre om året har vi haft mest alla åren och har den fortfarande. På hade far en tidning som het Väst Land men den upphörde också att komma ut efter en tid. På hade vi Allers Family Journal det var en bra tidning på den tiden. Nu är ju Ustads Allehanda den mest lästa tidningen här på orten och det är ju en bra liberal tidning. Även Hockholms-tidningen har ju prenumeranter här.

När man hade ont om föder till djuren så kunde man hugga bort av rågen och man plöjde upp den biten och där sädde man sedan Turnips, det var ju en sorts stora kropiga rovor, de växte ju fort där blev mycket av dem men på senaste tid har det inte syntts mycket till sådana, nu är det kålrötter och foderbeter i stället. Några engelska kreatursraser minns jag inte från min barndom av för att vara, last nu för några år sedan har man ju från Skottland importerat Aberdeen rasen, men det är väl mest som köttdjur. Då har jag hört om talas Engelsk fullblod, en häst som användes vid kapplöpningar. När vi började dika? Ja där hade börjat dika strax efter han tog emot stället det var 1869 det

blev ju allmänt att folk då rentom
i församlingarna började dika. Jag vet
inte om Timrishamnns tegelbruk var i gång
på de tiderna, för lär tatte om att han
körde till Glemminge tegelbruk efter tegel-
rör, der var så många skjutsor att man
kunde lå hålla mest heldagen innan
man kom till att så lass. Det tog ju
flera år innan stället blev rödligt i
sin helhet, de brukta ju på den tiden ha
indelat stället i lätta vängar, så tog
de en väng om året när den skulle trädas.
de brukade på den tiden ha så kallad
öppen trädning, det såddes ju inte i den förr,
än man sådde råg eller vete på efterhösten.
Om sommaren skulle den ju gödvas och
ogräset skulle hållas efter och då passade
man också på att dränca som det hette.

Det var ju skönt att ha jorden dikad
ty år 1910 när vi hade en vrysligt regnig
höst var det knapt att hästarna kunde
gå på vängarna ändå. Jordbränning
har jag aldrig hört talas om, men väl
att man bränt tjung, när man skulle
försöka odla upp ny jord.

Några engelska plogar har jag inte hört
talas om, men väl amerikanska Oliver
plogen. Jag minns från Borby att på
gården Fridhem brukade de en sorts plogar
från Överums bruk det var 3 skär efter
varandra, men de kom fort av bruket
och den plog som kom mest i bruk
var nog Oliverplogen. En plog som
mycket gagnades före var skumplogen
den hade två skär med den brukade
man skumploja markerna när säden

Var inhöstad och sen trampa man dem,
men jag tror de mesta nu slutat med
den metoden, ty om det blev riktigt be-
dan, så låg jorden sig ihopa och blev
seg att plöja riktigt sedan. På senare
tid brukade man kultivera stubbarna,
då låg jorden bra mycket lösare och
det går lättare att plöja sedan. Det
går ju fort nu med traktor som drar
kultivator och harven på samma gång.
Jag har aldrig hört tala om de Stjern-
svärdska redskapen. Macleans namn
har jag nog sett uppsatser om i tid-
ningar, han var nog en föregångsman
i Skurenstrakten på sin tid. Någon
lantbruksskola på Degeberg har jag
aldrig hört tala om, men väl Tornås
lantbruksskola den låg ju nere vid

Skillinge listkläde men den sluta ju
när läraren och egaren dog. Någon
engelsman har jag aldrig hört som haft
jordbruk i min hemtrakt. Någon farm-
indelning har jag aldrig hört talas om
i Östern men väl om farmare i Amerika.
Andock har jag hört två namn som slutar
på farm ett som heter på boefarm
ett ställe som ligger jag tror i Ingel-
storp, kanske någon som varit i Amerika
kommit hem köpt gården och gett den det
namnet, ja såte det jag, samt Elisefarm
i Borby ett ställe på en 100 tunnland egas
Oskar Olson, stället uppkallat efter hans mor
som het kolise. På senare tid har även
ett annat ord som slutar på farm
kommit till nämligen Plinkfarm, der
de föder upp sealsdjur.